

reises nogen Modstand imod den, skulde det være, fordi den er altfor vid. Skulde ikke desmindre den ærede Minister mellem 2den og 3die Behandling fremkomme med Oplysninger, som vise, at den er for snæver, hvilket jeg anser for aldeles umuligt, skal jeg med Fornøieste Stemme for en anden Grændse; men jeg maa bestemt holde fast paa en Grændse; thi ellers vil Loven kunne bruges til at forrykke disse iforveien Lovbestemte Forhold altfor stærkt.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet. Forinden man gik til Afstemning, bemærkede

Formanden: Jeg anser det for rigtigst at lade Vædringsforslaget under Nr. 2 komme til Afstemning først, idet jeg gaar ud fra, at ærede Medlemmer kunne have en lignende Betragtning som den, der blev udtalt af den ærede Forslagsstiller, naar han sagde, at han kun havde stillet Vædringsforslaget under Nr. 1, fordi han fandt Anledning til at stille Forslaget under Nr. 2.

Man gik altsaa til Afstemning, hvorved:

Forslag under Nr. 2 af Bajer:

I 3die Linie tilføies efter „Mønshyften“ følgende: „ dog at Forskjellen imellem en ny og hidtidig Procentdel i intet Tilfælde udgjør mere end $\frac{5}{100}$ pCt.

vedtoges med 46 Stemmer mod 18.

Forslag under Nr. 1 af Samme:

I 2den Linie sættes istedetfor „bringes i Overensstemmelse med“ Ordene „nærmere afpasses efter“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets eneste Paragraf, med de vedtagne Vædringer saalydende:

Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Forandringer i de ved Lov fastsatte Bestemmelser i Statuterne for Kreditforeninger, hvorved disse nærmere afpasses efter det ved Lov af 23de Mai 1873 indførte nye Mønshyften, dog at Forskjellen mellem en ny og hidtidig Procentdel i intet Tilfælde udgjøre mere end $\frac{5}{100}$ pCt.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Vædringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Fredag Middag Kl. 1.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af: „Forslag til Lov om Understøttelseskasjer“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1512 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 245 ff.)

Foruden de i Betænkningen opførte Vædringsforslag var følgende Vædringsforslag fremkommet:

Af Ordføreren (Th. Nielsen):

§ 9, 1ste Linie, forandres „5“ til „7“.

Lovforslagets samtlige Paragrafer med de dertil stillede Vædringsforslag samt Spørgsmaal om Sagens Overgang til 3die Behandling sættes under Et under Forhandling.

Formanden: Med Hensyn til Afstemningsordenen skal jeg kun forud bemærke, at Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 1, der findes opført efter Flertallets Vædringsforslag under Nr. 20, vil være den første Gjenstand for Afstemning.

Ordføreren (Th. Nielsen): De Indvendinger, som fremkom mod nærværende Lovforslag ved første Behandling, tror jeg at kunne sammenfatte i følgende, og det er, at man vilde ikke være retfærdig mod de Kommuner, som ikke havde disse Alderdoms- og Sygekasser oprettede ved denne Lovs Krafttræden, at Understøttelser efter § 3 vilde meget ofte komme Personer til Gode, som ikke trængte til Understøttelse, at der kunde oprettes Sygekasser for en ren Forms Skyld, som kun havde til Formaal at skaffe de af dette Lovforslag flydende Fordele, og endelig at det var noget aldeles Uhørt, at Kommunen var i Stand til at kunne udstrive af Statskassen hele det Bidrag, som den behøvede til sine Fornødenheder. Jeg tror, at disse Indvendinger ere afvæbnede ved de vigtigste af de stillede Vædringsforslag, og jeg skal derfor, idet jeg motiverer Vædringsforslagene, ikke tage dem i den Numerfølge, hvori de følge i Betænkningen; men jeg skal først søge at begrunde de af mig nævnte vigtigste Vædringsforslag, hvorved jeg tror, at de Indvendinger, som fremkom ved første Behandling, ere afvæbnede og imødegaaede. Den første Indvending, som jeg mener er imødegaaet, er den af mig først nævnte ved det Vædringsforslag, der findes til § 2 under Nr. 5. Ved denne Vædring har Flertallet havt til Formaal at imødegaa de Kommuner, som ikke have nogen Alderdoms- eller Sygekasse, idet man gjør det muligt for disse Kommuner i 5 Aar at faae ligesaa store Bidrag til deres frivillige Fattigvesen, som de overhovedet maatte finde det formaalstjenligt selv at yde. At Flertallet ikke har kunnet lade det være en vedvarende Ordning,